

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: J. K.**, bytem „X“, zastoupené Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem v Praze, Ve svahu 531/1, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor územního plánování a stavebního řádu, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zastoupeného Mgr. Drahomírou Kouteckou, advokátkou, se sídlem v Litvínově, náměstí Míru 336, **za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Město Lovosice**, sídlem Školní 407/2, Lovosice, zastoupené JUDr. Vladimírem Formánkem, advokátem se sídlem v Ústí nad Labem, Hradiště 96/6-8; **2) Povodí Labe, státní podnik**, sídlem Víta Nejedlého 951, Hradec Králové, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2013, JID 38740/2013/KUUK/Sv., č.j. 40/UPS/2013/8**

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2013, JID 38740/2013/KUUK/Sv., č.j. 40/UPS/2013/8, jímž bylo pro opožděnost zamítnuto její odvolání proti územnímu rozhodnutí Městského úřadu Lovosice, odbor stavebního úřadu a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), ze dne 16.8.2012, č.j. MULO 27446/2012, sp.zn. 525/2012/OST/Sol, kterým podle ustanovení § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen „stavební zákon“), rozhodl stavební úřad o umístění stavby

„Lovosicko – Lovosice protipovodňová ochrana na Q100 na Labi – změna úseku 7 a 8 na pozemcích parc. č. 862/15, 862/23, 862/24, 864/1, 2915, 2916 v k.ú. Lovosice (dále jen „stavba“).“

V žalobě uvedla, že stavební úřad doručoval územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou a součástí uvedeného rozhodnutí je příloha výkres E2 v měřítku 1:250 na podkladu katastrální mapy. Tato příloha nebyla přitom stavebním úřadem doručována. Žalobkyně proto požádala stavební úřad o doručení kompletního rozhodnutí (tj. doručení celého rozhodnutí včetně chybějící přílohy). Stavební úřad žalobkyni dne 14.11.2012 doručil pouze přílohu, výkres E2 v měřítku 1:250. Žalobkyně má za to, že tím opět nedošlo k řádnému doručení kompletního rozhodnutí. Kdyby platilo, že dodatečným samostatným doručením grafické přílohy došlo k doručení kompletního rozhodnutí, tak ke kompletnímu doručení došlo až dne 14.11.2012 a žalobkyně nebyla poučena o běhu odvolací lhůty, neboť druhá fáze doručování žádné poučení neobsahovala. K nutnosti doručit kompletní rozhodnutí se již vyjádřil například rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21.9.1998, č.j. 6 A 74/96-30, ve kterém soud rozhodl, že doručení neúplného rozhodnutí je neúčinné. Žalovaný tento odvolací bod zamítl s tím, že grafická příloha není nedělitelnou součástí územního rozhodnutí. Přitom stavební úřad ve výrokové části rozhodnutí výslovně odkazuje na výkres E.2 a F.2.1. Žalovaný špatně interpretuje ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona, neboť toto ustanovení nijak nemodifikuje úpravu doručování. Je tak zřejmé, že ke kompletnímu doručení rozhodnutí jen vůči žalobkyni došlo až dne 14.11.2012 dodatečným doručením grafické přílohy. Při doručování grafické přílohy stavební úřad neuvedl, jak po tomto doručení běží odvolací lhůta. V daném případě je tak splněna hypotéza ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu, a protože žalobkyni nebylo doručeno opravné usnesení, platí, že jí počala běžet 90denní lhůta k podání odvolání, která skončila až 12.2.2013, což znamená, že žalobkyně podala odvolání včas. Žalobkyně v odvolání uvedla, že vada územního rozhodnutí spočívá v tom, že informace o zahájení řízení a o vypsání veřejném ústním jednání stavebník nezveřejnil v místě stavby. Tímto postupem byla žalobkyni upřena možnost účastnit se na veřejném ústním jednání a také tento postup má vliv na účinnost dalšího doručování veřejnou vyhláškou. K podpoře svého tvrzení žalobkyně předložila prohlášení R. H., A. H. a J. D.. Skutečnost, že stavebník zveřejní informaci o své žádosti o řízení a o nařízení jednání je podmínkou řádného vedení řízení a tedy i podmínkou zákonnosti následného územního rozhodnutí. Skutečnost, že stavebník informaci v místě nezveřejnil, je tak důvodem pro nevydání územního rozhodnutí. Opominutí stavebníka vyvěsit informaci o řízení v místě stavby způsobuje právní vadu doručovaného územního rozhodnutí. Z uvedeného důvodu vadné doručení územního rozhodnutí nemůže vést k počátku běhu odvolací lhůty a tedy ani k jejímu marnému uplynutí. Podané odvolání tak nemohlo být zamítnuto jako opožděné. Žalovaný se navíc nezabýval námitkou žalobkyně, že vada doručování spočívá v tom, že stavebník neinformoval o zahájení řízení v místě stavby.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě poukázal na ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona. Uvedl, že toto ustanovení stavebního zákona ani žádné jiné neukládá stavebnímu úřadu povinnost grafickou přílohu zasílat dalším účastníkům řízení. Povinnost se vztahuje pouze k žadateli, a to navíc až po dni nabytí právním mocí rozhodnutí. Dle názoru žalovaného není „ověřená grafická příloha v měřítku katastrální mapy“ ve smyslu ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona součástí územního rozhodnutí, ale samostatnou listinnou, která se spolu s pravomocným územním rozhodnutím obligatorně předává pouze žadateli. Podpůrně lze

odkázat na ustanovení § 99 a § 100 stavebního zákona, které naopak výslovně hovoří o tom, že grafická příloha je součástí předmětných územních opatření. Popis umístované stavby je dle názoru žalovaného zcela dostatečný k tomu, aby účastníci územního řízení získali ucelenou představu o tom, jak je navrhovaná stavba v dotčeném území situována a jaké jsou její vazby a vlivy na okolí. Rozhodnutí stavebního úřadu tak bylo žalobkyni jako účastníkovi podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona doručeno veřejnou vyhláškou, a to dne 1.9.2012. Posledním dnem, kdy mohla žalobkyně podat odvolání byl tedy den 17.9.2012. Odvolání podané tedy až dne 4.12.2012 je opožděné. I pokud by soud dospěl k závěru, že grafická příloha je součástí každého stejnopisu územního rozhodnutí, nemohla by tato skutečnost mít vliv na opožděnost odvolání žalobkyně. Zplnomocněný zástupce žalobkyně, Radek Hrubý, se totiž prokazatelně seznámil se spisovým materiálem dne 3.10.2012. V tento den mu byla rovněž předána i kopie přehledné situace stavby, což dokládá záznam o nahlížení do spisu. Nejpozději tohoto dne pak začala běžet lhůta 30 dnů podle § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalobkyně byla o svém právu odvolat se proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí řádně poučena, a to právě v územním rozhodnutí. Z tohoto důvodu nelze aplikovat ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu. Obsah žalobkyní doložených čestných prohlášení nemůže sám o sobě prokázat skutečnost, že žadatel o vydání územního rozhodnutí nesplnil svou zákonnou povinnost zakotvenou v ustanovení § 87 odst. 2 stavebního zákona. Z citovaného ustanovení nelze dovozovat, že by informace o záměru musela být zveřejněna právě na pozemku p.č. 864/2 v k.ú. Lovosice, který se nachází ve vlastnictví žalobkyně. Tento pozemek ani není pozemkem, na kterém by se měl záměr realizovat. Informace o záměru byla v souladu s ustanovením § 87 odst. 2 stavebního zákona vyvěšena na jednom z úseků již realizované nadzemní části protipovodňových opatření, a to konkrétně na úseku č. 10. Tuto skutečnost doložil žadatel fotodokumentací a čestným prohlášením stavbyvedoucího Ing. J. K.. Předmětné odvolání bylo vyhodnoceno jako opožděné a tudíž zde nebyl prostor k tomu, aby se žalovaný zabýval věcnou stránkou věci a jednotlivými námitkami odvolání.

V replice žalobkyně uvedla, že z ustanovení § 92 odst. 2 stavebního zákona nelze nijak dovodit, že by stavební úřad neměl účastníkům doručovat celé rozhodnutí. V projednávané věci ve výrokové části rozhodnutí stavební úřad výslovně odkazuje na výkres E.2 a F.2.1. v měřítku 1:250. Bez této grafické přílohy není textová část výroku srozumitelná a určitá. Ve výroku uvedená grafická příloha je proto nedílnou součástí rozhodnutí a měla být proto řádně doručena. Poučení obsažené v textové části územního rozhodnutí mluví o 15 dnech ode dne jeho doručení, avšak nijak nepoučuje o tom, jak běží lhůta v případě, že se účastník seznámí s grafickou přílohou rozhodnutí tím, že sám nahlédne do spisu, anebo když mu bude tato grafická příloha dodatečně doručena. Při nahlížení do spisu prostřednictvím zmocněnce R. H. nebyla žalobkyně dodatečně poučena o běhu a počátku odvolací lhůty, který by byl vázán na doručení grafické přílohy. V daném případě tak byla dána podle § 83 odst. 2 správního řádu 90denní lhůta k odvolání. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že si opatroval další podklady k otázce informování o veřejném ústním jednání stavebníkem. S těmito podklady však žalovaný žalobkyni neseznámil. Není sporu o tom, že uvedená informace nebyla vyvěšena u pozemku stavby na vhodném místě, ale byla až na druhé straně silnice, v místě kde lidé nechodí. Z uvedené námitky plyne, že posouzení řádnosti informování v místě stavby má vliv i na právní posouzení účinnosti doručování územního rozhodnutí veřejnou vyhláškou. Odmítnutí odvolání jako opožděného bez přezkoumání informování o záměru na místě stavby bylo neoprávněné. Z tohoto důvodu je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Osoby zúčastněné na řízení se k věci blíže nevyjádřily.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobou napadené rozhodnutí je postaveno na úvaze, že ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona ani jiné ustanovení stavebního zákona nevymezuje grafickou přílohu jako nedílnou součást územního rozhodnutí. Pouze v případě, že by stavební úřad ve výrokové části rozhodnutí výslovně stanovil, že výkresy E.2. a F.2.1. jsou nedílnou součástí vydaného rozhodnutí o umístění stavby, pak teprve by měl stavební úřad povinnost doručit předmětný výkres při oznámení rozhodnutí všem účastníkům řízení. Spor mezi stranami je veden tedy primárně o to, zda uvedený právní názor je správný, což má pak význam pro běh lhůty k odvolání.

Podle § 92 odst. 1 stavebního zákona územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování prováděcí dokumentace stavby. V rozhodnutí stavební úřad rozhodne o námitkách účastníků řízení, v odůvodnění vyhodnotí připomínky veřejnosti a stanoví dobu platnosti rozhodnutí, má-li být delší, než stanoví tento zákon. U staveb dočasných nebo v rozhodnutí o změně využití území pro dočasné činnosti stanoví lhůtu pro odstranění stavby nebo ukončení činnosti a následný způsob úpravy území. V případech podle § 78 odst. 2 stanoví v potřebném rozsahu podmínky pro provedení záměru.

Podle § 92 odst. 4 a 5 stavebního zákona po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad předá žadateli jedno vyhotovení územního rozhodnutí opatřené záznamem o účinnosti spolu s ověřenou grafickou přílohou v měřítku katastrální mapy; územní rozhodnutí opatřené záznamem o účinnosti zašle také obci, pokud není stavebním úřadem, a popřípadě speciálnímu stavebnímu úřadu, který povede stavební řízení.

Obsahové náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí stanoví prováděcí právní předpis.

Prováděcím předpisem vymezujícím mimo jiné i obsahové náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí je vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „vyhláška“).

Podle § 9 odst. 1 písm. vyhlášky rozhodnutí o umístění stavby kromě obecných náležitostí rozhodnutí a náležitostí stanovených v § 92 stavebního zákona obsahuje

- a) druh a účel umisťované stavby,
- b) katastrální území a parcelní čísla a druh pozemků podle katastru nemovitostí, na nichž se stavba umisťuje,
- c) umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb,
- d) určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, maximální výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě,
- e) vymezení území dotčeného vlivy stavby.

Podle § 9 odst. 5 vyhlášky grafická příloha rozhodnutí o umístění stavby, ověřená stavebním úřadem, obsahuje celkovou situaci v měřítku katastrální mapy se zakreslením stavebního pozemku, požadovaného umístění stavby, s vyznačením vazeb a vlivů na okolí, zejména vzdáleností od hranic pozemku a sousedních staveb, a popřípadě vybranou část dokumentace podle přílohy č. 1 k vyhlášce o dokumentaci staveb. U liniových staveb delších než 1 000 m a staveb zvláště rozsáhlých lze doplnit půdorysné vyznačení stavby na mapovém podkladě v měřítku 1 : 10 000 až 1 : 50 000.

Podle rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21.9.1998, 6 A 74/96, publ. in Soudní judikatura č. 3/2002, str. 204: „*Je-li podle výroku rozhodnutí nedílnou součástí územního rozhodnutí (§ 39 a násl. stavebního zákona) grafická příloha (situační výkres), musí být taková příloha doručena současně s rozhodnutím také všem účastníkům řízení, pokud se ovšem má rozhodnutí doručovat. Nestane-li se tak, přičemž grafická příloha byla vyhotovena a ve správním spise fyzicky existuje, porušuje správní orgán ustanovení o doručování a jde tedy o vadu řízení. Správní soud k takové vadě, je-li vytkána správní žalobou, přihlédne jen tehdy, mohla-li mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (§ 250i odst. 3 o. s. ř.).*“

Jak plyne z právní úpravy územního řízení, není grafická příloha výslovně součástí územního rozhodnutí, jako je tomu v případě územního opatření (srov. § 99 a § 100 stavebního zákona). Přesto ustanovení § 92 odst. 4 stavebního zákona a ustanovení § 9 odst. 5 vyhlášky s existencí grafické přílohy počítá. Tento rozdíl v právní úpravě územního rozhodnutí a územního opatření nelze vyložit jinak, než že grafická příloha nemusí být součástí územního rozhodnutí. Povinností stavebního úřadu je však podle § 9 odst. 1 písm. c) a d) vyhlášky popsat v územním rozhodnutí i umístění stavby na pozemku, zejména

minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb a určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, maximální výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě. V těchto bodech bude hrát zřejmě grafický popis stavby stěžejní úlohu. Stavební úřad tak má možnost ve výroku svého rozhodnutí tyto náležitosti graficky vyjádřit. Pokud tyto náležitosti vyjádří stavební úřad v grafické příloze tak, že v textové části na grafickou přílohu odkáže, stává se tato grafická příloha součástí rozhodnutí, se kterou musí být nakládáno stejně jako s textovou částí rozhodnutí, neboť bez této grafické části by bylo územní rozhodnutí neúplné, nekonkrétní a nesplňovalo by náležitosti vyhláškou stanovené.

V daném případě je v územním rozhodnutí v části označené „Umístění stavby na pozemku“ [srov. ust. § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky] uvedeno: „*Stavba začíná na chodníku podél silnice I/15 na pozemku 2916, kde navazuje na již vybudovanou linii PPO, nejdříve je vedena v ose poz. 2919 a na úrovni pozemku parc. č. 862/23 se trasa lomí a je vedena po tomto pozemku v souběhu s potokem Modla. Před lávkou přes potok Modla (bývalá žel. Vlečka) vychází linie na svah, kde na pozemku parc.č. 864/1 navazuje na stávající část PPO. Průběh a umístění stavby je zřejmé z výkresu E2. v měřítku 1:250 na podkladě katastrální mapy KN.*“

Je zřejmé, že v daném případě splnil stavební úřad povinnost uvést obsahovou náležitost spočívající v popisu umístění stavby odkazem na výkres z dokumentace předložené žadatelem označený E.2. Tento výkres je součástí předloženého správního spisu. Tím, že stavební úřad zahrnul tento výkres do uvedené části výroku rozhodnutí, učinil z něho grafickou přílohu rozhodnutí, která je jeho nedílnou součástí. Naproti tomu obdobné odkazy na výkresy z dokumentace uvedené v části územního rozhodnutí, v níž se stanoví podmínky pro umístění stavby, již stejný účinek nemají.

V daném případě je mezi stranami nesporné, že nedošlo k publikaci výkresu E.2 společně s územním rozhodnutím. Ze správního spisu se podává, že územní rozhodnutí bylo účastníkům řízení podle § 85 odst. 2 stavebního zákona, mezi něž patří i žalobkyně, doručováno podle § 25 správního řádu veřejnou vyhláškou, a to tak, že bylo vyvěšeno na úřední desce dne 17.8.2012 a dne 3.9.2012 bylo toto rozhodnutí sejmuto. Den 3.9.2012 by byl považován za doručení územního rozhodnutí žalobkyni, kdyby byla vyvěšena i grafická příloha (výkres E.2), tak tomu ovšem nebylo. Ze správního spisu je však zřejmé, že tato grafická příloha byla poskytnuta zmocněnci žalobkyně R. H. dne 17.9.2012 (viz úřední záznam z téhož dne). Ačkoliv ve správním spise chybí plná moc žalobkyně, ta její existenci ve své replice k žalobě potvrdila, když potvrdila skutečnost, že ji R. H. ve správním řízení skutečně zastupoval. S celým územním rozhodnutím se tedy žalobkyně seznámila dne 17.9.2012.

V daném případě je nutno aplikovat ustanovení § 84 odst. 2 správního řádu, které stanoví, že neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2 správního řádu.

Podle § 83 odst. 2 správního řádu v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Podle § 68 odst. 5 správního řádu v poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.

Soud z územního rozhodnutí zjistil, že obsahuje poučení naplňující požadavky ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu a mimo jiné je v něm výslovně uvedeno: „*Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Ústeckého kraje podáním u zdejšího správního orgánu.*“ Soud shledal poučení o řádném opravném prostředku jako dostatečné, úplné a správné a konstatuje, že zde nebyl prostor pro vydání dalšího poučení, jak požaduje žalobkyně, neboť by se muselo jednat o poučení stejné. Nebyl zde tedy prostor pro vydání opravného usnesení s novým poučením a je nutno aplikovat lhůtu pro podání odvolání v délce 15 dnů a nikoliv 90 dnů, neboť ta je určena pro případy, kdy je účastník neúplně nebo nesprávně poučen. O takový případ se však v této věci nejedná. Lhůta k podání odvolání počala žalobkyni plynout dne 18.9.2012 a marně uplynula dne 2.10.2012. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno až dne 4.12.2012, bylo podáno opožděně.

Závěr žalovaného o opožděnosti odvolání je tedy správný, ačkoliv byl odůvodněn nesprávným právním názorem. Vzhledem k tomu, že opožděnost odvolání je nezhojitelnou vadou, soud nepřikročil ke zrušení napadeného rozhodnutí.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Žalovaný sice vyčíslil požadovanou náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě nákladů za právní zastoupení, avšak soud s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu (např. nález ÚS ze dne 23.11.2010, III. ÚS 2984/09, www.usoud.cz) konstatuje, že správní orgány musí být připraveny hájit svá rozhodnutí, k čemuž je žalovaný dostatečně personálně i materiálně vybaven.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 6. srpna 2013

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Králová